

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi
hetilap

Megjelenik Csáktornyan hetenkint egyszer: vasárnap.

Szerkesztőségi iroda: Fischel Fülöp könyvnyomdája helyiségében. — Szerkesztővel értekezni lehet: Hétfőn, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton 11 — és 4 órákor. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény *Margitai József* szerk. névre küldendő Csáktornyára.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése Csáktornyan. Ide küldendő az előfizetési díjak és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak

Előfizetési árak:

Egész évre 4 ft
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadottak: Budapest: Goldberg r. A. V. hird. irod. Bécsben: Schalk H., Dukas M., Oppelik A., és Danke G. L. és társánál. Frankfurt a M.: Danke G. L. és társánál.

Nyilttér petitsora 10 kr.

A B C I.

(Nevelésügyi közlemény.)

Ne vegye a t. olvasó tőlem rossz néven, hogy azt a hirt kezdem megnevetni, a melynek bájos zengése mellett már annyira és annyiszor megkísérleték szavakba önteni szívök szelid érzelmeit. Ez a hirt össze-vissza drótozott-fótozott neveletán hárfájának a hurja. Mindazonáltal nincs szándékomban a százakra menő köteteket szaporítani új neveletán megírásával! Nem hanem a keresztény alapon nyugvó neveletánról és annak gyakorlati alkalmazásáról óhajtanék szólni röviden.

Vannak, kik azt állítják, hogy a neveletán mint tudomány nem szükséges. Mert sokan a szülők közül jó és észszerű neveletán részesítik gyermekeiket, jöhetnek a neveletán l soha nem is hallottak; holott mások, akik elvben áttanyulmányozták a neveletánt, rossz neveletán lettek. Igaz: a szülők neveletán nélkül is jól nevelhetik szülötteiket. Ily esetben a szülők a saját neveletánból merített tapasztalatokkal, jobban mondva: hagyománnyal élnek, a melyet saját családjuk körében a szülők hoztak át, s mindenesetre támogatja őket ebben a háza az a szentesség fölvételekor nyert isteni málást. Sőt a tapasztalat bizonyítja, hogy éppen az időtől kezdve, a m óta annyira s oly kimerítően írnak a neveletánról ez a helyett, hogy haladna, hanyatlak.

E hanyatlásnak azonban a neveletán terén, azoknál akik a neveletánt tőzetesen áttanyulmányozták, nem oka a neveletán, mint ilyen, hanem igenis eszközök ezt a ferde neveletáni elvek, avagy helytelen alkalmazása a helyes elveknek, vagy pedig a külső ártalmas körülmények, a melyeket a nevelő nem bírt elhárítani. Különben nem okvetlenül szükséges a neveletán tanulmányozása illetőleg tudása azoknak, a kik a neveletánt foglalkoznak; mindazonáltal létezik két hivatal, mely hivataloknak viselői hivatalukat véve tekintetbe, kell hogy fel legyenek ruházva a neveletán tudományával. Ez a tanítói és papi hivatal.

Mint hogy engem ez alkalommal csakis a tanítói hivatal érdekel, csupán ennek hivatalával fogok egy pár pillanatra foglalkozni.

A tanítónak hivatása nevelni az ifjúságot, de nem csak az egy-két családdhoz tartozókat hanem általában. A tanító nemcsak tanít, hanem nevel is. Ő köteles támogatni a kiskorú gyermekeket, hogy majdan mint felnőttek jó keresztényekké és a társadalom becsületes tagjaivá válhassanak, hogy így képesek legyenek elérni ugy ideiglenes, mint örök céljokat. Ezért megkívántatik tőle, hogy a szakmájába vágó dolgokat tökéletesen elsajátítsa, hogy ne csak az elveket és szabályokat ismerje, hanem, hogy azokat ugy a tanításban, mint a nevelésben alkalmazni is tudja. Annál is inkább, mert az ő munkálkodásától függ a gyermekek — kiket az Isten szintén saját képére teremelt — földi és égi boldogsága, szerencséje. A tanítónak tehát okvetlenül foglalkoznia kell a neveletánnal.

Soha nem vontam kétségbe, hogy a mai kor tanítói is foglalkoztak a neveletánnal, sőt merem állítani, hogy ezt magukéval is tették. Csak hogy a jó nevelő s egyszersmind tanító akar lenni, az nem elégedhetik meg azzal, hogy tudja a neveletánt, hanem — gyakorolnia is kell magát abban.

Már pedig aki kancsukával nevel és tanít, az nem helyesen alkalmazza a neveletán szabályait.

Nem tudom, hogy az ilyenek, a nevelők melyik csoportjába számítják önmagukat? Lehet, hogy azok zászaja alá csatlakoztak, a kik az emberi természetet helytelenül fogják fel, s azt állítják, hogy az ember már természeténél fogva tökéletesen gonosz. Így tehát már nem is használhat más neki, mint a furkós!

Lehet, hogy azokhoz sorakoznak, a kik az eszközöket tévesztik el a nevelésnél, s ime! ismét csak a kancsukához jutunk. Ezek ugyanis azt állítják, hogy legjobbak a kényesítő eszközök, mert leghamarább s legkönnyebben célhoz vezetnek. Ilyenekre aztán ráfog-

hatjuk Schleirmacher szerint, hogy: a bot nem más, mint a tanítónak folytatása.

A nevelő ily módon akar magának tekiutélyt, becsületet szerezni s nem tudja, hogy az ily tekiutély nem a tisztel gyümölcse, hanem a kényszer. Ő nem cselekszik jó atyáknak, a ki csak akkor él ily eszközökkel — amidőn már nem használ az atyai jószág; nem mint jölvő szerepel, hanem igenis mint kényur, a ki minden áron kívánja, hogy az ő akarata jusson zöld ágra. Az ilyen nevelés aztán ellenkezik ugy a természettel, mint az észszel s az ilyen nevelők sokszor tartanak bünbánatot csakhogy később s ők ezt még sem látják be?

Én ez ügyben bátor vagyok kockázni azon szerény véleményemmel, hogyha Magyarországon vagyunk ne rösteljük és ne szégyeneljük hazánk szülötteit azon vallás elvein alapuló neveletán részesíteni, amelyért annyi vért áldoztak őseink. S e vallás — hála Istennek — még mindig a keresztény! Az ilyen nevelés aztán összefér ugy a természettel, mint az észszel!

A gyermeket természet szerint kell nevelni. A természetes és természet fölötti erőket benne felkelteni, tökéletesíteni kell; roszra való hajlamait pedig lehetőleg gyöngíteni s elfojtani.

A nevelésnél tehát figyelmemre kell méltatni a természetet, mert ez lassan és fokozatosan szokta műveit tökéletesíteni. Non datur in natura saltus. Legyen tehát a gyermek nevelése arányos a testi fejlődéssel. A gyermektől csakis azt lehet követelni, amit ő saját erővel megtenni képes. Nem jogos tehát azon eljárás, hogy botütéssel öntsük fejébe a tudományt, mert ha ez lehetséges volna, ugy egy-két furkós bot egy pár hó alatt s megtanul a gyermek kínai nyelven is beszélni!

Az ember benső erői nem fejlődnek egyszerre: legelőbb is az alsórendűeket, s aztán a felsőbb rendűeket tapasztaljuk tökéletesbüni. Egyet vegyen figyelembe a tanító, esetleg a nevelő is, a nevelésnél: vigyázzon első sorban a test egészségére; erős testben erős ész! Már pedig ez aligha fog sikerülni,

ha botütésekkel tehetlenné teszi a gyermekeket egy-két hétre!

Fel kell a gyermekben kelteni a további munkára és képzettségére a vágyat is. Kétféle azonban, hogy az oly gyermek, a kinek fejébe bottal akarják Verni a tudományt, kedvet kapjon a további munkára. Már csupán boszútól tanítója irányában rá sem néz a könyvre. Az ilyen irtozással gondol tanítójára, nevelőjére; s ez mégis tiszteletet, becsületet kíván tőle? Olyan nincs! mert nem tanítóját, nevelőjét, hanem kinzó mestere-t látja benne.

Adjon tanítványainak jó példát türeimével! Ha nem eég egyszer, mondja el neki százszor és addig, míg nem érti legalább középszorúen is. Mert ugy hiszem, hogy sokkal nagyobb dicsőség a tanítóra, hogyha tanítványai mind középszorúen kiképzettek, mint az, hogyha egy negyede lángész — a többi meg mint mondani szokták „tökfejű” marad! Igen szerezzen magának tekiutélyt atyai szigorával, felépésével, parancsával és tilalmaival. Mert a gyermek nem eléggé kifejlett még, hogy természetes hajlamainál fogva mindig jól művelne s a rosszat kerülne; szükséges őt parancs vagy tilalom ábrázatjában erről felvilágosítani. Így teljes joggal számíthatjuk a parancsot esetleg tilalmat a nevelés eszközei közé.

Mind ezek daczára nem zárom ki teljesen a bot-büntetést, de csak is olyant, a mely biggadsággal, mintegy apai gonoszkodásból kifolyólag történik.

Értem, ha a gyermek részéről macakasságot, állatias restséget, erős szemérmertlenséget, feltűnő durvaságot stb. tapasztalna. De ezeknél is csak a legvégső esetben kell nyulni a vesszőcskéhez, nem pedig a dorongocskához!

Kérdehetnék már most nevelőtársaim, a t. tanító urak, hogy tulajdonképen miért beszélnek én e témáról paplétemre? — Ezer becsület t. uraim, magyar hazám nevelői! Nem tanácsot akarok adni, csak e pedagógiai kérdést fel akartam frissíteni. Muraköz némely iskolájában is megtörténik, — tudok rá példát, — hogy a tulajdonyokat bottal verik a ta-

TARCSA.

A zalamegyei vendekről.

Írta: Gönczy Ferencz.

(Folytatás.)

A lakás áll szegényebeknél egy, vagy nosabbaknál 2—3 szobából. A szoba mellett van a konyha, e mellett a kamra, melyekhez zárt folyosón juthatni. A ház derékszög alatti elhajlásánál van az u. n. „pojta” melyben a „sztopa” (köles, hajdina, kukoriczat) a törő van elhelyezve e mellett az istálló (néhol — a vagyon állás szerint — kettő is), szomszédságában ismét kamara s tovább a „pajtalia.”

A „sztopa” áll egy, a közepén kör alakban kivájt törzökből, melybe a megtört kásaféléket teszik. E fölött van a falba hegyezett faszegen forgó nyújtó (svóra), melynek törzök fölötti végén egy kerek alakú rövid fa (makater) van illesztve úgy, hogy a törzök kivájt üregébe éppen beillik. A sztopa feletti falban egy fogantyú is van. A törő megfogódzkodva a fogantyúban feláll a nyújtó hátsó végére, egyik lábát a nyújtó szegére, másikat a nyújtóra illesztve. Lábaival a nyújtót magasan felemeli s egyikkel ránehézedvén lecsapja azt. miatt a másodikat hirtelen a szegre helyezi. A lecsapás hol bal, hol jobb láb által történik. A lecsapások nyújtó makaterje belevágódik a törzök üregébe, melyben a kása s más egyéb van téve s így aprítja. Töri azt. Az ilyféle kásatörés megtanulásához hosszabb

gyakorlat kell, mert a törő lábainak ugyan-csak ügyesen s megszokva kell járnia tánczolni, hogy el ne tévedszen a lábrakást. Néha kötőteket is kap a „stopa”, t i felső végére köteleket kötnek s annak rántásával iparkodnak a nyújtó lecsapódását fokozni.

Az udvar a derékszög alaku ház átfogóinak méretei szerinti nagysága, melyen túl a belsőségben itt-ott rét vagy gyümölcsös van.

A szobák, mint maguk a házak, — alacsonyok. Kicsi ablakokkal lévén ellátva, sötétek is. Az ablakokat az udvar s elvéve az utca felől — akkor is csak egyet — vágják. A szobák butorzata nagyon egyszerű s kényelmellen. Van bennük egy vagy több gyenge szerkezetűnek látszó feattelen vagy kiulpanozott fenőfő ág, a szoba egyik oldalán az X lábú asztal, melynek fal-melletti két oldalához, a fának mellé illesztett löcczák képezik az ülőhelyeket, egy pár egyszerű szék s láda vagy ládanagyság fekete alap színű s keresztül-kasul csírázott szekrény.

Ágyi ruhájuk is oly egyszerű, mint ágyuk. Ludfélék legelőbbi miatt ritka helyen tartanak, így dunájuk s vánkosaik nem kényelmesek. A szinig tömött szalmaszakon kemény vászon lepedő fölött sovány párnák s vánkások. Ágyterítőtül kékre festett vászon lepedő szolgál.

A falakon apró, különféle színű kivágot papirok, üvegre festett izületlen képek, melyeket még mindig látunk bucsukon vásárokon árulni s különféle csecse-becse tárgyak függnek.

A szobának körülbelül 1/2-ad részét a kályha foglalja el, mely alacsony, négyszög-

letű s többnyire sötétzöld, pirosas v. szürke színű. A kályhát a vendek beüli bolthajtásosra készíti, hogy erősebben álljon s több terhet bírjon. Mert ő a kályhát nemcsak fűtésre, hanem sok más egyébre is használják. Náluk a kályha a kemenczét is pótolja; ebben sütnék telen, nyáron kenyéret pogácsát stb. ezenkívül szárogatnak rajta tökmagot, kukoriczát s más terményeket. Sok helyütt a számos tagból álló család egyik-másik tagjának éjjeli fekhelyül is szolgál; sőt némelyek nappali heverési vágyukat is is itt elégítik ki. Körülötte löcczák vannak, melyeken a téli esteken szivesen időz a család örege, apraja, telülve v. felkuperodva azokra. A vendeknél számos padlós szobát találnak.

A konyha szűk sötét. Rendesen egy, palatába nagysága kis ablak van rajta, mely bizony gyéren osztja a világosságot. A konyha beosztása sem czélzása s oly kicsiny, hogy két asszony nem igen foglalozhatik benne, hogy egymást ne zavarja.

A kamrában vannak élelmi szereik: gabonájuk, lisztjük stb.

A pajtában különféle gazdasági eszközök, hombárok s más egyebek tartatnak.

A falakat kívülről is, belülről is, fehérre meszlik s tisztán tartják. A fat-kal-szórészének alját mintegy 3 dm. szélességre nyíre a földtől, köröskörül feketé, kék v. sárgára festik s felső szélé fölött apró virágocskákat vagy semmit mondó csírázókat mázolnak. Házaikat (a faházakat) maguk építik.

Az udvart általában sövényvel kerítik be, melyen kaput s (ajtó helyett) hágesót használnak. Az udvar rendszeren fűvel van

benőve, mit néhol kaszálunk is, de többnyire sertések legelőjeül használják fel.

Lakásuk környékének tisztán tartására keveset adnak. A lakást nem szellőztetik pedig elkenek, mert házaik többnyire vízenyős talajon vannak, szélessége tehát még jobban hangulozható volna, mint a kedvezőbb talajviszonyú lakásoknál. Különben a szellőztetéssel sem sokat nyernének, miután az oldalról utca felől, honnan jobb levegő jöhetne, nincs ablak. Az udvar felőli részen meg ott van mindjárt a trágya s szemétdomb a honnan üdítő levegőt nem kaphat. Mert a vendeknél az udvar legzembeiből ékességét a trágyadomb képezi, mely a legelő háznál közvetlen a szoba ajtó előtt halmoztatik fel s így a legnem vezetőd s egész nyáron át tisztán bűzhödt mocsarak által fertőztetett levegő romlottságát még maguk is tetézik. A vendeknél majdnem minden háznál van kis kutyácska, nem kerülvén sem nagy fáradságra sem sok költségbe annak ássása ez azokban sem taláható üde tisztá vis-Nagy részt tehát nem lehet csudálni, hogy a lakosok egészségi állapota nem kedvező.

A vendek lakásánál a rendet s tisztaságot tekintve, több kirívó ellentétet találunk. Míg a ház falának belsejét, de különösen külsejét a lehető legtisztábban tartják, addig a szoba butorzata, ágyműje s a maguk fehéreműje nem különben a tisztogatást igénylő eszközök s tárgyaknál annak ellenkezője tapasztalható. Tűzölő fajtáit majdnem — a tárgyhoz arányított — műveies rendben tartja; más szükségletei s produkcióira meg nem fordít, sem elhelyezését, sem megbecsülését illetőleg kellő gondot. (Folyt. köv.)

nulóba. Ne tegyük ezt uraim! Arra, hogy a magyar nyelvet vernék bottal a tanuló fejébe, nem tudok esetet; de kérlek benneteket nevelőtársaim, ne is tegyétek azt. Terjeszszük a magyar nyelvet s magyar szellemet „tűzzel, vassal,” amint mondani szokás, de ne vegyük az idézett szavakat szószórint. A „tűzzel, vassal” szavakat: „szívvel, lélekkel,” értelmezzük s tegyük még hozzá: szeretettel és körültekintéssel.

Egy muraközi lelkész.

H I R E K.

— **Örömhír** Svastits Benő ur, megyénk főispánja s Csertyán Károly ur megyénk alispánja f. hó 25-én (nem mint híre volt 16-án) jönek Muraközbe. A csáktornyai járás főszolgabírája az örömhírt tudatta a csáktornyai és vidékbeli állami hivatalokkal és községi előjáróságokkal. Lelkészséggel, tisztelettel s egyesületekkel. Csáktornya város előjárósága f. hó 7-én ülést tartott, amelyen a fogadtatás módjait beszélteték meg. — A banquetteit rendező bizottság tagjává megválasztották: Prusatz Alajos városbíró Bencák Ferenc Hirschmann Leo Hochsinger Sándor, Jeney Gusztáv, Dr. Schwarz Albert. A város a költségek fedezésére egyelőre 100 forintot tett folyóvá.

— **Szegény ember szándékát** hoidog Isten bírja. A csáktornyai állami tanítóképző intézet öngyelző egylete szomorúan tapasztalja, hogy a képezde felépítettése rendszeresen azzal ütközik el, hogy nincs pénz, s mint hogy ez évről-évre ismétlődik, s nehogy reményét vékép elveszítse, a szerencse istenszónyához fordult. Vett ugyanis két Bazilika-sorsjegyet azon szándékkal, hogy ha a főnyeremények egyikét megnyeri, a képezdet azonnal felépítteti. Most legalább minden húzás alkalmával feleled reménye: hátha nemes törekvésén az égiek lendítenek valamit; erős meggyőződése, hogy ötven év alatt vagy sorsjegye megnyeri az összeget, vagy az országgyűlés megzavazza azt.

— **Véglegesítés.** Schweizer Kálmán perlaki áll. elemi iskolai tanító s nm. váll. és közoktatásügyi m. kir. minister ur állásában végleg megerősítette.

— **Az idők jele.** A csáktornyai Zrinyi-vár erődítési munkálatai nagyban folytak. Az uradalom egész hástjákat hordat össze — hóból. A muszának ugyan aligha lesz velők baja, mert rombolásukhoz hozzáfogott már az idő vas, azaz enyhe foga.

— **Meghívó.** A Muraköz hegyvidéki m. kir. állami elemi népiskolák tanítóit alkutandó „Önképző-körök” alapítójának javára f. évi február hó 19-én Rác Kanissán-Kozma Márton ur vendéglőjében zártkörű táncmulatságot rendeznek. Belépítési személyenkint 80 kr. — Feltűzések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. — Kezdeté est 7 órákor.

— **A csáktornyai tüzoltók táncvirgama** (f. hó 5-én) sikerre nézve a legvéresebb reményeket is felülmuta. Nem csoda. Csáktornyanak ez volt az idén egyedüli táncmulatsága. Évekkel eze-öt híres kaszinói bálók (kezdő három is), ifjúsági táncvirgalmak, nögyeleti táncokozorok rendezettek; tavaly: a nögyelet, a menyecskek, az ifjúság, a tüzoltók s képezdeszek rendeztek farsangi mulatságokat, az idén a kisdodovoda sylvesteri mulatságán kívül csupán a tüzoltók adtak alkalmat a város közönségének barátságos találkozására. A tavalyi erős deficitek riasztották-e el a rendezőket, vagy a kedv hiányzott? azt ne kutasassuk, de konstatajuk hogy a tüzoltók bálon mindenki bőven igyekezett magát kárpótolni a farsangi táncvirgalm-hiány miatt. A részvevők nagy száma, a táncoló párok sokasága, a jókedv kitörő nyilvánulása, a buzgó pénztárnok s rendezők meglegedett arca, a pezsgő élet itt is, ott is, a mellékszobákban józsi tréfák derült arczok, a tüzoltók körében vig felkőszöntők, pohárkocintások mind a táncvirgalmot sikerét bizonyították. A tánczertem csinos és izlées díszítéssel annak hiányait igyenes eledte, a zene jó volt, a tánczosok is kitartók voltak. Az első négyest 40 pár tánczolta. A szepnem közül a következőket sikerült feljegyeznünk: Adelmann Ferencné, Angyan Kálmán, Arstein Szidi (A. Lendvai), Barón Lipóné, Benedikt Edéné, Benedikt Jozefina, Bors Istváné, Bors Lujza Csakathurner Hermáné, Graner Miksáné, Graner Mórné, Gleimann Györgyné, Grész Lászlóné, Herzer Juliska, Kohn Fáni (Csepregyhöl), Kovácsné, Leszanez Antonia, Lusztgartené, Lusztgarten Matild, Lusztgarten Ernestin (Krakkóhöl), Mayer Salamonné, Matczus Józsefné, Matczus Matild, Martinecsévi Juti, Matanovits növérek, Matanovits Péterné, Neumann

Hedvig, Nennmann Matild, Neumann Albertné, Neumann Józsefné, Neumann Miksáné, Neuwirth Irma, Novákné, Novák növérek, Pick Hermína (Körmend), Pochner Ferencné, Pochner növérek, Pollákné, Pollák Fridrika, Rabenstein Ella (Luttenberg), Rosenberg Lajosné, Rosenberg Rezsóné, Sárossy Lászlóné, Sonnenbergné, Sonnenberg Kamilla, Sonnenberg Tera, Szeivert Antalné, Szinkovits Ferencné, Szirtay Györgyné, Szirtay Irma, Schreiner Malvin (Körmend), Dr. Schwarz Albertné, Vlasits Györgyné, Ziegler Kálmáné, Zrinyi Józsefné, Zrinyi Károlyné urnövéreket.

— **Tanítói oklevelek** nosztrifikálása. Zalamegye kir. tanfelügyelője a csáktornyai áll. képezde igazgatósága által felhívta mindazon muraközi s vendvidéki tanítókat, akik nem Magyarországon nyertek tanítói oklevelet bár a magyar nyelvből utólagosan kiállottak a vizsgálatot, miszerint f. évi június 2-án a csáktornyai áll. képezdőben Magyarország földrajzból, a magyar történelemből és alkotmányból vizsgálatra jelentkezettek, hogy a kiállott vizsgálat után idegen okleveleik nosztrifikálás végett a kir. tanfelügyelő ur által a magas miniszteriumhoz feltérjesztessenek. A tanulmányozáshoz szükséges könyvek felől értesítést a képezde igazgatósága szivesen ad, ha e végből az illetők őt megkeresik.

— **Alsó-Domború ifjúsága** az alakuló önkényes tüzoltó egylet javára e hó 5-én a nagyvendégő termében zártkörű táncestélyt rendezett, amely a váraközön felül sikerült, mert teszteleség és jókedv uralkodott kiválóan kirradt egy szép számban, megjelent közönségét — igaz, hogy ebből az oroszánrészt a szép nemet illeti, mert egyszerű, de izlées öltözék még jobban növelte szépségüket s egy nem csoda, hogy a fiatal emberek öröngő jó kedvben voltak, a me y kedvnek csak reggel 7 órákor szakadt vége. De a mulatság ne csak a jókedvet hanem a nemes czélt is elősegítette, mert a rendező urak 61 ft 94 kr tiszta jövedelmet mutattak ki, amely összeg, miután az egylet még megalakulva nincs, átadott tek. Ujlaki és Hirschler és fiaik eze nek megörzés végett. — A jelenvolt hőlegyek és kisasszonyok közül az a'abb következőket sikerült feljegyezni: — Beck Nella k. a. (Keszthely), Faics Ferencné, Faics Ilona és Paula k. a. Freund Karolina k. a. (A. Domború), Gruber Roza (Budapest), Hirschler Lipót Jánosné (A. Domború) Hoch-

valdné és Hochvaid Juliska k. a. (N.-Karniza), Korber Jánosné (A. Domború), Loncsaris Anna (Podbreszt), Lovcsaris Vilma k. a., Löve Adolfné, Miszer Györgyné, Neufeld Adolfné, Neufeld Henrikné és leánya Neufeld Malvin k. a., Pichler Imréné (A. Domború), Pick Ignáczné és Pick Ilka k. a. (Budapest), Rózsai Mórné Rózsai Irén k. a. (Kottori), Stárki Antalné, Schwarz Simonné (A. Domború), Lovag Szaboretinné (Kottori), Sonnevaud Hermáné, Szlánek Józsefné, Utasi Aranka k. a. (A. Domború), Weisz Lászlóné és Weisz Matild k. a. (Draskovec).

— **A csáktornyai dalárda** f. é. febr. hó 21-én (hétfőn) dalestélyt rendez, melyre a meghívók szeptküddése már foganatba vételelt.

— **Tüzeset** volt Vratinszezen f. hó 4-én éjél egy és fél órákor. Majszén Lőrinc ottani lakos háza gyuladt ki s a közösg lakóinak köszönheti hogy csak a tetőzet égett le. A szomszéd közösgékből egyedül Vrana Frigyes pekleniczei földbirtokos ur sietett saját embereivel s teca-kendőjével a vész helyére segíteni a mentésben s oltásban.

— **A perlaki önk. tüzoltóegylet** által f. hó 5-én rendezett táncvirgalmot, dacára annak hogy ugyazon napon Csáktornyan és Alsó-Domborun is tartattak tüzoltó bálók, kitűnően sikerült. A perlaki vigalmak megszokott látogatói teljes számban találkoztak ez alkalommal is a zöld galyakkal és tüzoltó jelvényekkel igen csinosan díszített nagyvendégő termében s meg kell vallanunk, hogy csakis ezen jelvények s még néhány delezeg tüzoltó kik kévsz udvariasággal vezették a terembe azérkező hölgyeket, emlékeztettek arra, hogy tüzoltó bálon vagyunk, mert bizony a tüzoltók nagy része távollét alatt tündökölt. De azért a nagyszámu közönség megmutatta, hogy tüzoltó bálon tüzoltók nélkül is lehet tüzelt táncolni s jól mulatni — kivirradt reggel, mi nagy részben a tüzoltók új parancsnokának, Tóth Sándor igazgató-tanítójának köszönhető, ki ugy a terem díszítésében mint a bál rendezésében kiváló izlést, ernyedellen buzgalmat fejtett ki.

— **Rövid hírek.** A csáktornyai tüzoltó-egyesület táncvirgalmán 60 forintot fizettek felül. A felülfizetők névsorát jövő számunkban közöljük. — A perlaki tüzoltók báljának tiszta jövedelme 55 ft. — Az alsó-domborui ifjúsági táncvirgalmon felülfizettek 62 ftot. A kimutatás lapunk jövő számára maradt.

Urednička pisarnica je u stanju
iskara Fischela Filipa vu Čakovcu. —
S urednikom razgovarati se može ponedjeljak, sredo, četvrtak i subota od 11 i
4. vri. — Sva pisma i pošiljke naj-
pošiljaju na ime Margitai Jozefa urednika
vu Čakovcu.
Izdavateljstvo: Knjizara Fischela
Filipa vu Čakovcu. Sim se naj pošiljaju
predplate i oglasi.

MEDJIMURJE

NOVINE ZA PUK

IZLAZI SVAKU NEDELJU.

Cena je:
Na celo leto 4 ft
Na pol leta 2 „
Na četvrt leta 1 „

Oglasi se poleg pogodbe 1 fal
računaju. Iz vna toga se mora platiti za
svaki oglas, kulikovo izlazi, 30 kr.
vjadni strošek.

Penezi.

Jeden večer zija su se školska deca pri g. navučitelu. Navučitel zeme iz ormara dve klupke špagovine i pita: „Kak bi mogli zeznati, koja špagovina je dugša, i kak je duga svaka nazoseb?”

Deca: Treba je merit!

Navučitel: „S čim?”

Svi skupa: S metrom!”

Navučitel zeme metra i premeri obedve špagovine; jedna je bila 11, druga samo 10 metrov duga.

Zatim veli navučitel: „Ovdi su dve posude, jedna je šira, druga vužeša ali je višeša; koj bi mi znal povedati, vu kojjoj posudi je više vode?”

Buduć su deca svakojačke odgovore davala, zeme navučitel litra i premeri vodu. Vu jednoj posudi bilo je 13, vu drugoj 12 litrov.

„Jeli vezda znate, zakaj kupuju ljudi sve za peneze?” pita navučitel.

Deca su samo gledala, nisu razmela kaj hoće navučitel.

Zato, veli navučitel: „Dakle vam pomorem. Vidite, tu je jeden stol a tam jeden dugi kaput: koj je više vreden iz med ovih dveh? Vi to neznaete. Kaput jo vreden 25, a stol 15 ftrov. Koj je dakle više vreden?”

Deca: Kaput.

Navuč. Za kuliko je kaput dražeši kak stol?

Deca: Za 10 frti.

Navuč. Vidite, ja sem peneze hasnuval, da vam dokažem vrednost stvarih. Ivek se je vezda fletno nekaj zmisli i ovak je rekel:

Jeden svetli puž je vreden 4 krajcare, a za te peneze je moči kupiti 12 krugljic. Ja sem dakle hudo menjal s Pavlom, jer sem mu za jeden puž 20

kuglic dal, 8 kugljic sem mu više dal, kak bi bilo treba.

Pavel se je plaho ogledal, jer je misli, da bude sada kuglje nazad dati moral.

Ali navučitel ga je vmiril, veleč, da je zamena čisto dobra i istinska, ako su obedva dobrovoljno nato pristali, zato kruglje nije treba nazad dati.

To je Pavla čisto vmirilo, akoprem takve pravice nisu navek dobre. Človek mora istinski biti.

Vidli budemo jos, da je vrednost stvarih vuogiput čisto drugačka kak cena, ter cena nepokazuje navek, kuliko je stvar vredna, nego se na to gledli kuliko je vredna stvar onda, kaj se kupuje.

Ali zakaj opredeliju ljudi vrednost stvarih s falatom kafra ili srebra?

To ti je čisto lahko prerazneti, odgovori navučitel. Negda su ovak govorili: ova stvar je vredna 4 ovce, 5 ovcah, 2-3 vole. Ali to bormes nije bilo prilčno, jer ovce i vole nije bilo moči vžep dati, takove peneze nije bilo moči začuvati, ako su ovca ili vola na 2, 3, ili 4, strani razsekli.

Ljudi su i puže hasnuvali mesto penez, ali niti to nije bilo dosta prilčno, jer ako si je tko vola šteti kupiti, moral je pužo vreče pužov na senjem nesti.

Zato su iznašli kufra, srebro i zlato, jer ove je težko najti, imaju vrednost, i moči je na male delce razdeliti. Razmete me vezda?

Razmemo, veli Ivek, ovo nam pokazuje pravu vrednost stvarih.

Ove peneze je moči i čuvati tak dugo, dok nam nije potrebno kaj kupiti, veli Pavel.

Navuč. Ovi penezi su nam dakle najprilčneši, pak na njih je i vrednost napisana.

Iz povesti magjarske

Prva znamenja kršćanske vere. Gejza.

Gejza bil je hvale vreden vodja, i gospođoval je 25 let. On je bil muder človek, ter je na skorom prevideł, da ako se bude narod samo klataril, lahko bi se nesreća pripetila. On se je dakle najviše trudil s tim, da naroda na mirni domači život privče.

Ovo nastojanje Gejzino se je i po drugih orsagih čulo. Otto nemški cesar si je to taki šteti na svoj hasen obrnuti. On je naime mislił, da bi on vpeljal kršćansku veru vu Magjarskoj, i na taj način bi sebi Magjarskoga orsaga podložil. Tak je on včinił s Českom i Poljskom, pak je mislił, da bude tak lahko i s Magjari baratal.

Otto je svojega posla s tim započel, da je verdunškoga biskupa Brunna poslal vu poslanstvo k Gejzi. Magjarski vodja je još isto leto odvrdnul poslanstvo. Z tim je Gejza privolił, da Otto svoje svećenike vu orsag pošlje. Došel je jeden Wolfgang zvani redovnik, ali mu se trud nije izplatił. Mnogo je više napravil biskup Piligrin, koj je više redovnikov s sobom dopeljal.

Narod je a rad stjum prijel svećenike. Slobodno su hodili i nazvečavali kršćansku veru, nitko jih nije bantuval. Piligrin je za kratko vreme pisal papi, da je već pet jezera Magjarov na kršćansku veru stupilo. Pisal je takaj, da Magjari neantuju niti jednoga kršćenika.

Gejza je bil ošter, hladni človek, ali on je sam rad imel kršćenike. Prevideł je, da narod mora drugi život, druge navade započeti, ako med europejskimi kršćanskimi narodi hoće ostati.

Vu tom se najbolje osigura, ako na kršćansku veru stupi.

Buduć je Gejzova prva žena vumrla, oženil se je po drugiput i to s jeinom kršćenicom Adelhaidom. Iz prve ženitbe bil je samo jeden Vajk zvani sin. Adelhaida bila je jako lepa i krepostna žena. S svojim ljubljenim ponašanjem čisto e preobladala Gejzu. S njim je icala vu lov, s njim se je zabavljala, a bolšega jahača od nje bilo na daleko i široko. Lepa tuvarnica prosila je Gejzu, da bi dozval vu njihov stan kršćanske svećenike. Gejza je za njezinu volju sve včinił. Svojoj lepjoj tuvarnici za volju, dal se je s celum familijum pokrstiti. Na krstj dobil je sin Vajk ime Štefan.

Celu obitelj pokrstil je Albert biskup iz Praga.

Lepoj i krepostnoj Adelhaidi za volju pričel je Gejza siliti naroda, da se pokrsti. Ali narod se je na to pričel bunti. Da buntovnike včisti, stval je Gejza i staru veru, alduval je bogu po starom i novom načinu. Kad ga je zato biskup Astrik opomenul, odgovori Gejza: Dosta sem bogat, morem bogu na dva načina alduvati.

Ali buntovnici nisu zato šteli čisto miruvati, i Gejza se je bojal bune. Zato se je sprijateljil s nemškim carom Ottom i s bavarskim Henrikom, da mu budu vu silu na pomoć. Za svojega sina Štefana prosil je ruku Gizelle Henrikove kćeri, a na to je Henrik s veseljem pristal. Gostovanje bilo je vu Schira zvaaom gradu. Tu se je Štefan obvezal, da bude kršćansku veru vu Magjarskoj vpeljal.

Posle gostovanja došlo je vnoغو nemške gospode s soldačijom vu orsag, ne samo na zabavu, nego da budu vu silu Štefanu na pomoć proti buntovnikom

Gejza se je jako raduval tim gostom. Onda se došla k nam braća Hunt i Pazman, g'of Vencellin i druga gospoda.

Kad je Gejza leta 997 vumrl, bil je Štefan 28 let star. Veliki posel čekal je na njega, ali ga je on i sgotovil.

Gospodarstvo.

Zeleni gnoj. Ako nemamo dosta maršškoga gnoja za polje, moremo si pomoći s zelenim gnojom. Zeleni gnoj ima dvojeha hasna: daje krmu za marhu i gnoji zemlju.

Zeleni gnoj nije dober za svako poljako bilje. To znamo, da repica ne raste bolje, na onom polju, gde je predi detelja bila, kak prez toga Nasuprot šitek, pšenica, brž, ječmeu, vnoogo bolje plodiju na deteljičnom polju. Onoj zemlji, koja se lahko presuši i pregorji, vnoogo bolje hasni detelja kak tustoj i vlažnoj zemlji. Štrčki, koji poste kožuje na zemlji ostanaju, zadržavaju vlagu vu zemlji, i oblađuju zemlju.

Vnogi gazdi, ako njim zemlja oslabi, a nemaju gnoja; posejaju na iztrošeno polje detelicu, a vu dojdućem letu je već moći žitka posejati. Ali svakiput nehasni taj način gnojenja. Ako je zemlja već svu snagu i jakost zgubila, onda je i detelica slaba, korenje je premalo i prekratko, da bi moglo zadosta zemlju pognojiti. Na taj način dobimo malo kreme, a zemlja još slabeša postane.

Zato s detelicom samo onu zemlju moremo popraviti, koja još nije svu snagu zgubila. Vu takovoj zemlji najde detelica još dosta hrane, listje široko postane, korenje je takaj dugo i debele. Ako takovu detelicu pokosimo, imamo dosta kreme, a zemlja od debeloga i dugoga korenja gnojna postane.

Pitanje je vezda, da vu dojdućem letu kakovoga žitka je najbolje s detelicom posejati. Ako posejamo takovoga žitka, koj mora dugo na polju biti, onda nemre detelica zrasti.

Odgovor na ovo pitanje je sledeći. V jesen preorjemo zemlju dosta gliboko. Slogi moraju biti s čim višeg i frugstati, da se zemlja tak lahko ne premrzne. Na protuletje povlaćimo, i čisto malo pognojimo s drobnim gnojom zemlju, i preorjemo bar dvaput dosta gliboko. Ako zemlju tak predelamo, i na nju ječmena ili pšenicu posejamo, ako i prvo leto ne, tak vu drugom letu zasigurno dosta žitka i kreme dobimo. Takova zemlja je vnoogo bolša, kak ona, koja je jako pognojena, ili koja je celo leto počivala.

Ali ako tko nerazme zemlju na taj način popraviti, onda je najbolje zemlju jedno leto praznu ostaviti, da si počine.

Detelicu je moći i vu seme pustiti, jer to korenju nikaj neškodji, i zato zemlja dosta gnoja dobi.

Jeli je treba žitka taki za prvom deteljom posejati, to svaki gazda lehke presudi, ako pozna narav svoje zemlje.

Čmele v zimi. Da nekoji čmeleci v zimi pomrzneju, tomu je skorom navek sam čmelar kriv. Čmele su slabe živine, koje lahko od male zime pogineju, čmelam je treba v zimi toplota, a tu toplotu si moraju same napraviti. Pri delanju toplote moremo njim i mi na pomoć biti, i to na sledeći način. Svako prazno mesto vu košu, treba je s suhom mehovinom izpuniti, i čmelece na suho i toplo mesto deti. Na tom mestu je treba čmele ostaviti od početka novembra do polovice marcusa. S čim su čmeleci duže vremena pospravljeni, s tim se bolje pomnažaju i veksi bivaju, jer na mrzdom mestu čmela fletno pogine. Čmele v zimi nije treba niti hraniti niti napajati.

Kak je moći plashjive konje vkrotiti. Plashjivi konji su oni, koji se svake malenkosti preplaju. Ako se jedan vtiči ili miš pokaže vu štali, već hoćeju pobesniti. S takovimi konji je lepo treba baratati. Moramo jim vnoogo govoriti, gladiti jim sinjaka i prsa. Konj rad poslušna govora, negda dene glavu cloveku na ramena, i tak dela kak da bi spal. Ako se je već konj na tuliko pripitovil, onda napravimo kakvu larmu i pokažemo mu, da se nema ničesa bojati. Tak ga moramo po malom privučati k veksoj i veksoj larmi, a potlam mu slobočno vu vnoho trubentujemo, pak se ne bude splasil. Ako se konj koje stvari boji, nije ga smeti s silom tam vleći i

biti, jer se drugiput zmisli da je zadnjiput bit bil, pak se bude još bolje bojati. Ako ga na lepi način i ne s grubjančinom peljamo k stvari, osigura se, pogledne stvar, i kad vidi, da se netreba bojati, onda je već dobro. Konja srdito pogledati nije smeti nigdar. Miloga pogleda jako rad ima.

Kaj je novoga?

— Veseli glas G. Svastits Benő veliki župan naše varmegije i počžupan Csértán Károly dojdeju 25. o. m. prviput v Medjimurje. Čakovečki varm, sudac dal je ovoga veseloga glasa na znanje svim medjimurskim činovnikom, poglavarom, svćen kom i navučitelom. Čakovečko poglavarstvo je 7. o. m. sednicu držalo, i odredilo je, na kakov način bude prijelje visoke goste. Na banhofu bude jedno posanstvo dočekalo goste, i s banderiumom budu igli vu varaš. Veliki gosti budu vu čakovečkom novom gradu na kvartiru, i tam je budu činovniki družtva pozdravili.

— Razbojnicka familija. Pri Tőök-Szt-Miklošu se je 30. januara ubojstvo, pripetilo. Vaš Mihajl na glasu bogataš živjel je s svojom ženom i oženjenim sinom Imbrom već dugo vremena vu svadji. Pod zadnje dneve nije već niti atel stanovati s njimi pod jednim krovom. Vaš je otišel vu varaš stanovati, a žena i sin ostali su na selu. 30. januara rano v jutro bila je pri hiži velika larma, ali s tim si susedi nisu glavu tri, jer je to već navadno bilo. Kad je potlam jedan sused k Vasu po vođu išel, našel je polek zdenca Vašovu bundu. Taki je zezval ljude, pregledali su zdenca, i nutri su našli vtopljenoga Vasa. Njegovu ženu i sina su taki pred sud postavili, gde su valovali, da su oni starca po noći, dok je pijan iz kreme došel, zatukli i vu zdenec hitili. Sud jošje nije izrezeni nad njimi.

— Vu Brüsselu glavnom varašu Belgije je 30. januara velika megla bila. Ova megla je vnooge nesreće zrokovala. Jeden clovek se je vozil po varašu, ter vu megli nije videl kanala, zato se je nuter prehitil. Kola su mu sinjaka vtrgla, i on je na mestu mrtev ostal. — Maria Henriette vozila se je v cirkus, pak si je morala pogoditi ljudi, koji bolje vulice poznaju, jer bi drugač zabludila zaradi guste megle.

— Smrtna osveta. Vu Udini se je 27. januara velika nesreća pripetila. Bodi Ferenc je imel jednu sestru, i silil je svojega Toso Edu, da se oženi s tum sestrom. Budući Toso ovu na zlom glasu pucu oženiti nije štel, hitil je Bodi Ferenc vu svadji Toso Ede u vrča v glavu. Toso se je na to razrdil, zeme noža iz žepa, i spika s njim Bodija tak, da je ovaj za kratko vreme vumrl. Zatim otišel je Toso vu krmu i tam je celoga dogodjaja pripovedal. Već je v regtu.

— Francuzko praznoverje. Cave-rot lyonsky biskup je ove dneve vumrl. Položili su ga na 12 metrov visoki stol. Jeden stražar išel je po lojtri gori, da mu zastavu polek glave dene. Ali noga se je stražaru poškliznula, doli je opal i jako se je pobil. Ljudi, koji su tam bili, zamotali su pobitoga stražara vu biskupovu opravu, misleć da bude taki ozdravil.

— Kralj na balu rukotvorcov. 3. o. m, bil je kralj na balu begkih rukotvorcov, i tam je takaj od političkih poslov govoril. Najpredi je izrazil veselje nad lepom zabavom, i dodal je k tomu: „Kak se vidi, puk se jako neboji, i ima prav jer se nema zroka bojati.“ Rukotvorci su se op tali za tabor, a Nj. Veličanstvo odgovori: „Nestojtiju posli tak hudo, kak ljudi misliju; malo moramo više trošiti na s-ladčiju kak predi, jer drugač jako zacastanemo za drugim narodi.“ Nasljednik tronušca princ Rudolf je takaj bil na balu, i on je takodjer govoril ljudem, da se nije treba tabora bojati.

— Fleten so-ter. Vu Berlinu je jeden čudnovito fleten šošter, kojega vnoogo ljudih za peneze ide gledat. Taj šošter kojemu god gostu, ako su mu podplati podrađani, za 10 minut cipelje potompla. Vnoogo ljudih ide gledat to čudo, gde šošter polek mušike vu tak kratko vreme podplate na cipelje pribije.

— Herceg primašovi ftiči Šimor Janos herceg primaš celi den dela. Vu teater ili na zabavu nigdar neide. Cela zabava mu vu tom sastoji, da se svaki den jednu vuru šeče. Šetat se ide po poldan ob 4. vuri i onda si navek napuu šepe s hranom za ftiče. On na me v letu i vzi mi svoju šetnju na vrtu obavlja i tam ftiče hrani. Lepo je samo gie dati kak ftiči okolo njega skačeju, i za hranu se svadiju.

— Strahovito ubojstvo. Vu Tali-janskoj vu Montecchino zvanom mestu je jedna puca svoju staru mater s petroleumom polejala i vučgala. Nesrećna mati je čisto zgorela, i vu strašnih mukah dušu izpustila. Nečemurna puca je to zato včijala, jer ju mati nije štela državati.

— Vu Šaroš varmegiji se ljudi jako bojiju tabora; priparane peneze sve si zemeju iz šparkase da je Rusi nebi odnesli.

— Nesrećne ladje. Jedna englezka i jedna kinezka ladja su se skup tresnule. Kinezka ladja je potonula, i više kak sto ljudih se je vtopilo. Jedna japanska ladja je takaj potonula. Svi ljudi, koji su na njoj bili su se vtopili.

— Tri repače zvezde su se pokazale na nebeskom svodu; jedna se vidi iz južne strane naše zemlje, druge dve iz severne strane.

— Ogenj 4. februara v noći ob poljedni vuri vučgala se je vu Vratišanci Majsen Lovrova hiža, ter se ima zahvaliti stanovnikom, da je samo krov izgorel, drugo je ostalo. Gosp. Vrana Frigyes došel je s svojom spricalkom i s svojimi ljudmi na pomoć.

— Plesne zabave medjimurskih ognjogascuh. Čakovečko ognjogasno družtvo je 5-ga o. m. obdržalo svoju plesnu zabavu. Takov veliki bal vre zdavnja nije bil vu Čakovcu. Vnoogo ljudstva je bilo nazoćnih. Čisti dohodek je 50 frtov.

— Vu Prioku su ognjogasci takaj bal imeli 5 ga o. m. Nego, kak nam pišeju, malo ognjogascov bilo je nazoćnih. Ali zato je bal ipak lepi bil i vesel. Čisti dohodek je 55 frtov. — Vu Dubravi su mladi ljudi za ognjogasno družtvo takaj 5-ga bal obdržali. Da su veseli bili, kaže to, da su do 7 vure plesali. Za ognjogasno-družtvo se je zislo 62 frtov na ovom balu.

Priredja.

Ako tebi more biti;
Bolje doma ti moliti,
Kak vu boj i pravde iti.

Covek kaže vu mladosti,
Kakov bude vu starosti.

Dobro gaće koj nevezke,
Gore gusto je poteže.

Gde se jednoč tko opeće
Tam poseći drugoć neće.

Gde se vino v trbuh riva,
Oude skrovnost se odkriva.

Kada srce nij veselo,
Bistro nemre biti čelo.

Kad je puna s vinom glava,
V sakom mestu dobro spava.

Kad se v krizno vuč zakrpa,
Z mladimi ga vred natrpa.

Kaj gospođa čine krivo,
To kmet mora platit živo.

Kakvo gdo življenje tira
Onak ravno on i vmira.

Priposlal.
Vogrin I.

Nekaj za kratek čas.

Plebanuš, Ali ipak Peter, zakaj ti nikaj nedelaš?

Peter. Je gospon plebanuš, iz same gospodarske špekulacije.

Plebanuš. Kaj? Iz gospodarske špekulacije?!

Peter. Je, gospon plebanuš, iz toga, ar ako delam, jako sam žedjen; — ako pak počmem žedjati, onda više spijem neg si zasluim.

Gost. Čuju gospon krčmar, zakaj oni tržiju čerleno vino draže, kak bilo?
Krčmar. Je, kaj oni gospon misliju,

da ja farbu, skojom farbam vino, zabadava dobivam ali pak krađem?

Muš. Prosim ponizno gospona fiškaljuša, ja se hoćem razpitati svojom ženom!

Fiškaljuš. Jeli imate kakov znameniti zrok?

Muš. Imam, ar mi žena vsaki večer moje vino spije.

Žena. Gospon plebanuš — prosire ljepo — naj idu taki mojega muša spovedat, ar je jako pogibelno betežen.

Plebanuš. No dobro je, taki pošljem gospona kpelana, ov tjeden hodi on spovedat.

Žena. Prosim njih ponizno, naj samo oni dojdu, gospon kpelan su još tak mladi, bil bi kvar za njih, ako bi od mojega muža dobili koleru.

Gospa. Juliška! ja se denes nebudem stala iz postelje, ar me opet strašno bolf glava.

Dekla: No, to je ipak preveć! pak ve opet. Oh ta bedasta glava. Kak je to milostivna gospa, da njih ta njihova bedasta glava na veke boli?

Dete. Dragi japica! zakaj ima on husar baći tak tenke noge?

Otec. Zato, kaj si leže tesne hlaće obleći more.

Šetali su se dva prijatelji Francuz i Nemeć po polju. Blizu jedne selske hiže zgleđali su jednu prasicu, gde vu hladu leži, a poleg nje osem pajcekov, koji su civilili uji, uji, uji. — Nemeć je vu šali reknel svojem prijatelju rancuzu: Glej kniik, je ovdi malih Francuzov, i kak ljepo francuzki zgovaraju vuji, vuji, vuji. Istina je, odgovori Francuz na to, i valka jim se taj jezik dok su mali, ali, čudo božje! kada zrasteju vsi se preobrne v nemeć. Kak to? zapita Nemeć. No kaj nečuješ njihovu mamu kak po nemećki odgovarja: Ja, ja, ja.

Vu neakvom selu pokazalo se je jako vnoogo skakavcov (kobilicuh) i naj-prije vu birovovom zelju. Birov je taki pozval vse obćinare i dal jim je zapoved, da vsaki dojde, taki s puškom i da obkoli vrta i kobilice, nego još je k tomu oštro zapoved dal, da nišči niti nepiane a još menje da bi strelil, dok on ne bude reknel: hara! streljajte! Pomali došli su vsi obćinari i obkolili vrta, i vsi su jako gledali na birova. Vu tom času s kočij jedna kobilica birovu na čelu, a on taki je daval znamenje s prstom, da se strelja. Ljudi streljaju i pogode onu kobilicu, koja je bila na čelu, a na glas puškah vse kobilice su pobegele. Kad su došli dimo, zapitale su nje žene. No junaki, kak je bilo denes vu taboru? Ljepo hvala Bogu, samo su dva mrtvi, jeden od nas a jeden od njih.

CENA ŽITKA.

Pšenica 9. — 9.20 — Hrš 6. — 6.75
Ječmen 6. — 7.50 — Zob — 6. — — —
Kuruza 6. — 6.10 —

LOTTERIJA.

Gradec 6. februara 1887.
13. 31. 89. 18. 60.

Szemkesztő:

MARGITAI JOZSEF
Urednik.

H I R D E T É S

Ház eladás Csáktornyaán.

Alulirotnak a perlaki utcza
189 szám alatt lévő

haza és mellék épületei
szabad kézből azonnal
eladó k.

A venni szándékozók bővebb
értesítést alulirott háztulajdo-
nosnál nyerhetnek.

619 1-3

háztulajd.-nos.

